

לנוולה, אותו משהו ראוי לאורגים, כשהן מחליקין את המטוה (677) של אריגה, בסובין או בשום דבר כדי לחזק, כורך משהו בגד על אצבעו, ומחליק את הטווי, ואותו סמרטוט שעל אצבעו משמר אצבעו שלא יחתך מן החוט.

במתניתא תנא: הואיל, ובגד כל שהוא ראוי לקוצצי תאנים, מבקעי התאנים ומולחין אותן, כורכין משהו על אצבען שלא ידבק בשומן התאנים.

תנא: קיצע מכולן, ועשה (676) מהן בגד, אם למשכב, כגון: לעשות טלאי לזכר או לכסת או לשאר דברים המיוחדים למשכב, שיעור הטלאי הוא שלשה טפחים על שלשה טפחים. ואם קיצע לעשות טלאי למושב, כגון: למרדעת חמור, טפח על טפח. ואם קיצע לאחיזה, כמו שיבואר, השיעור הוא כל שהוא.

ומבארין: מאי פירוש לאחיזה?

אמר ריש לקיש אמר רב ינאי: שכן עומד

הדרן עלך קדשי מזבח

ויש לכל המינים אפשרות צירוף כשיחבר יחדיו כמה מינים.

676. גירסת ספרים אחרים.

677. עיין בערוך.

הואיל ויש לכל המינים שיעור משותף בדין מסויים, שלשה למשכב, טפח למושב, כל שהוא לאחיזה. וכיון שיש להם שיתוף בדין מסויים, מצטרפין.

ולפי הפירוש השני, טעם הצירוף הוא הואיל